HAŞR BEDENSEL Mİ RUHSAL MI? (5)

(...dünden devam)

İnsanın düşünceleri, düşünceye dayalı eylemleri, ruhsal âlem-de birer şekle bürünmektedir. Âhiret nimeti veya azab ı dünyâdaki düşünce ve davranışlarınıntimsalidir.Bunlarrûhâ-nîdir,dünyâdaki nimetveazaplara benzese de mâhiyetleri onlardan ayrıdır. Çünkü maddî değil, mânevîdir. Şekilli göründüğünden dolayı biz bunlara maddî diyoruz. Fakat bunları dünyâdaki maddeler gibi sanmak hatâlı olur. Nitekim:
“Onlara dünyâdakilere benzer verilmiştir"
(
Bakara: 92/25)
âyeti, cennet nimetlerinin, dünyâdaki nimetlere benzer verildiğini bildiriyor. Yani cennetteki nimetler, şeklen dünyâ nimetlerine benzerdir ama aynı değildir. Şeklen benzer, mahiyetçe ayrıdır.

İşte insanların, karşısında durduruldukları zaman korkudan ürperecekleri ateş de maddî bir ateş değil, içlerindeki küfür ve ilhâdın almış olduğu şekildir. Küfür ve ilhâdları kendilerine görünmüştür: *"Hayır, içlerinde gizledikleri, kendilerine göründü"* âyeti bunu belirtmektedir. İnkârcılar, inkârlarının gerçek yüzünü gördüklerinde o düşüncelerinden ürperirler, o düşüncelerin elinden kurtulmak için dünyâya döndürülmek ve yeni yaşamlarında inanmak isterler. Fakat bu, onların o andaki psişik hallerinden kaynaklanan temennîleridir, korkunun sonucudur. Dünyâya gelmiş olsalar da yine unutur, eski yaptıklarını tekrar ederler.

Bu, insanın za'fıdır. İnsan nice işlerinin sonunda pişman olur, bir daha öyle yapmayacağını söyler, tevbe eder ama korkuyu atlatınca aynı sonuçları doğuracak hatâları yine işler, yine pişman olur. Binlerce kez tevbe edip yine günâhlara dönenler vardır.

“*Bırak o dinlerini oyun, eğlence yerine koyan ve dünyâ hayâtın aldattığı kimseleri de sen onunla hatırlat ki, bir kişi, yaptığı işin eline teslim edilmeyegörsün, (yoksa) Allah'tan başka onun ne bir dostu ne de bir yardımcısı olur. (Eyleminin elinden kurtulmak için) Her türlü fidyeyi verse de ondan kabul edilmez. İşte onlar, kazandıklarının eline teslîm edilmişlerdir. Onlar için kaynar sudan bir içki ve inkârlarından dolayı da acı bir azap vardır.”* (En‘âm: 55/70)

Bu âyette, eylemlerinin eline teslîm edilenleri, hiç kimsenin kurtaramayacağı, onların acı azap içinde kalacakları vurgulanmaktadır. Âyette geçen *ibsâl:* rehin ve tutsak etmek, teslîm etmek demektir. Âyet, canın, kendi yaptığı eylemlerin eline teslîm edildiğini belirtmektedir. O halde çektiği azap , başkasından değil, kendi eylemlerinden oluşmaktadır.

(devamı yarın..)